

Het doel van het menselijk leven **Jiddu Krishnamurti**

Het leven bestaat uit dagelijkse gebeurtenissen die je kunt beheersen.
Je kunt ze begiftigen met originaliteit, hun grootsheid laten opbloeien
of je kunt ze vernietigen door gebrek aan inzicht.
De vormgeving van je leven en het begrip ervan behoren aan jou toe,
niet aan anderen.

Maar als je de leiding uit handen geeft,
kan het resultaat slechts bestaan uit ongeluk,
onderwerping aan een autoriteit die als een boom kan worden omgehakt
waarna de troostende schaduw zou kunnen verdwijnen.

Vanuit deze beperking van de waarheid, dit verraad, ontstaat angst in de geest en het hart van de mensen; angst voor goed en kwaad, angst voor strikte moraliteit, angst voor de hel. En al deze angsten zijn vermomd als geloof, want de mens wil getroost worden. Maar ik zeg jullie: vraag niet om troost en ga op zoek naar inzicht. Het streven naar troost legt het leven aan banden, inzicht bevrijdt het en vrijheid kan slechts door ervaring worden verkregen. Welke vorm van troost kan er bestaan buiten een duidelijk begrip van de waarheid? Wil je daar komen zonder strijd en zonder tranen? Dan heb je een spirituele geneesmiddelenhandelaar nodig, iemand die je remedies tegen de angst zal verkopen. Je zoekt je heil dan in de buitenwereld. Je bent bang om je zwakheid onder ogen te zien, bang om jezelf recht in de ogen te kijken en verplicht te zijn jezelf te overwinnen. Omdat jullie niet gewend zijn aan hoge pieken, grote eenzaamheid, isolement en het eeuwig leven, voelen jullie je verplicht je vrienden, je kwaliteiten, je kerken, je moraliteiten, je waardigheid, je banden, je rituelen en je godsdiensten met je mee te zeulen.

Op grote hoogten heb je hieraan geen enkele behoefte. In de schaduw van het heden is de mens vastgebonden, gevangen genomen en daardoor ontstaat zijn leed. Voor hem wordt het leven een constante strijd, een eindeloze discussie. Het doel van de mens is zich een weg te banen tussen het heden en het eeuwige. Ieder mens moet die tunnel, de directe toegangsweg tot de vervulling van het leven, graven. En deze weg ligt in jezelf. In deze tunnel kun je niet achteruit gaan, want vooruitgaande heb je alles wat je pad versperde achter je op een hoop gegooid. Je moet dus vooruit gaan, oftewel op zoek gaan naar de waarheid, of je moet blijven stilstaan. En zodra je je doel hebt bereikt en je alle verlangens, alle dorst naar ervaringen, je pijn en je strijd achter je hebt gelaten, verandert de moeite van het graven in extase.

Vertaling Saskia Campert

Uit *Le Lotus Bleu*, nr. 165, december 2000 (oorspronkelijk uit *By what Authority*, Sterkamp Ommen 1927)